

[Thorndahl]

kunne anvise en fremgangsmåde for personer, der konstaterer eller skønner, at der finder sådanne straffelovsovertrædelser sted, der beskytter de pågældende, samtidig med at de forseelser, der er begået på samfundets vegne, kommer til offentlighedens kendskab.

Besvarelse (20/9 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Som anført i justitsministeriets besvarelse af 1. marts 1979 af spørgsmål nr. 613 fra hr. Glistrup, kan anmeldelse om en formodet overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 16 indgives til politiet. Der henvises til Folketingstidende 1978-79, sp. 7589-7590.

Justitsministeriet har ikke nærmere kendskab til omstændighederne i forbindelse med de voteringer i landsskatteretten, som omtales i begrundelsen for spørgsmålet.

Til *undervisningsministeren (10/9 79)* af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren foranledige de strejkende portører på rigshospitalet midlertidigt afløst af militært personel?«

(Spm. nr. 1479).

Begrundelse.

I forsvaret findes som bekendt militært personel (sygehjælper, sygepassere), der uden besvær kunne klare de strejkende portørers opgaver. Også inden for civilforsvaret kunne uden større besvær findes det nødvendige personel. Under alle omstændigheder er det naturligvis uheldigt at gribe ind i strejker ved at beordre arbejdet udført af personale andetsteds fra. I dette tilfælde må imidlertid ansvaret for patienternes sundhed gå forud for alt. En utraditionel tankegang er nødvendig fra den ansvarlige ministers side for at få situationen på rigshospitalet bragt under kontrol. Jeg håber, ministeren vil vise den nødvendige opfindsomhed og dermed leve op til sit ansvar. Nærværende forslag er efter min opfattelse den mest umiddelbare og enkle foreløbige løsning på situationen.

Besvarelse (17/9 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Portørerne på rigshospitalet genoptog som bekendt arbejdet den 10. september 1979, hvorfor spørgsmålet allerede af den grund må anses for bortfaldet. Jeg kan dog oplyse, at jeg på intet tidspunkt under arbejdsnedlæggelsen har overvejet at lade arbejdet udføre af militært personel.

Til *statsministeren (10/9 79)* af:

Voigt (FP):

»Er det statsministerens opfattelse, at han i lighed med tidligere undervisningsministere Ritt Bjerregaard bør anmode sig selv og andre ministre om at tilbagebetale et beløb på baggrund af, at 12 rejser har været endnu mere frådseriagtige end den tidligere undervisningsministers? I bekræftende fald bedes oplyst, hvor meget der vil blive betalt tilbage, således at det kan fremgå af besvarelsen, hvad der er unødvendig luksusholdning til andre folks penge.«

(Spm. nr. 1480).

Besvarelse (24/9 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I den rapport, som rigsrevisionen har uarbejdet om ministrenes rejser til udlandet, er samlet de relevante oplysninger.

Jeg har intet at føje til de konkrete oplysninger, der er givet i rapporten.

Den 28. juni 1979 sendte jeg et brev til samtlige ministre, hvori jeg præciserede hovedreglerne ved ministerrejser i udlandet og fremhævede, at de var »udtryk for det hovedsynspunkt, at der i alle tilfælde, hvor der må disponeres med løsninger, der ligger ud over det helt sædvanemæssige, bør rettes særlig opmærksomhed på omkostningerne herved.«

Rapporten fra rigsrevisionen indeholder en konklusion, der gentager dette hovedsynspunkt og i øvrigt peger på forskellige principper og hensyn, som bør være normgivende ved tilrettelæggelsen af ministerrejser til udlandet.

Dem har regeringen taget til efterretning, således at de vil være vejledende for ministre ved fremtidige rejser til udlandet.

Til *miljøministeren (10/9 79)* af:

Bjørn Poulsen (SF):